

Konfirmáció Vadosfán

“Eljött hozzánk az üdvösség, Mely kegyelemből árad; Jóra nincs bennünk tehetség, Erőnk hiába fárad. De a hit Krisztusra tekint, Ki örök érdeme szerint Közbenjáró lett értünk.

Hitből jön a cselekedet, Hogy életünk betöltse; Élő, igaz hit nem lehet, Melynek nincs jó gyümölcse. Megáld és megszentel e hit, Jó Istenünkkel egyesít, Szent, tiszta életet szül.” (EÉ 320, 1.5)

A négy ifjú – *Gönye Diána, Kálmán Máté, Rosta Bence és Tompos Patrik* – meghallgatva Isten szólítását, cselekedett is.

Újra boldogan szóltak 2017. május 28-án a vadosfai evangélikus templom harangjai, bátorítva a négy konfirmálni akaró ifjút, hogy megtegyék fogadalmukat Isten és az egyház iránt, s így felnőtt tagjaivá legyenek az anyaszentegyháznak. Örömnappal Istennek és a gyülekezetnek.

A megszokott rend szerint, *Mihácsi Lajos* lelkész vezetésével és a presbiterek kíséretében léptek be a fiatalok a templomba, ahol a gyülekezet tagjai előtt bizonyosságot tettek arról amit az elmúlt nyolc hónapban tanultak Istenről, egyházzal, igaz hitről.

A gyerekek bizonyágtétele alkalmával sokunk számára, a már megkonfirmált egyháztagnak számára is felelevenedett újra az, hogy mit vár el Isten tőlünk, mit kell tennünk ahhoz, hogy Istennek tetsző életet éljünk.

Sümeghy Péter, a gyülekezet jelenlegi felügyelője köszöntötte a fiatalokat, intve őket arra, hogy nagyon fontos mindig építeni a közösséget és a gyülekezet fennmaradását, mert a csoport erősebb mint az egyén, ahogy példának hozta a konfirmáló fiatalokat. Hisz amikor egyenként válaszoltak a kérdésekre, a bizonyágtétel alatt izgalom uralkodott rajtuk, de amikor együtt mondták a válaszokat, nagy bátorság és bizalom áradt hangjukból. Ez a felhívás nagyon szép és intő volt számunkra is, mert mindig szükség van arra, hogy újra meg újra felelevenítsük a már régebben tanultakat.

A „konfirmációi vizsga” után elhangzott az igehirdetés, amelyben példás tanítás szólt arról, hogy nem az az igazi keresztyén, aki valamelyik egyház tagja, hanem akinek az életében is meglátszik a Krisztushoz való tartozás. Igaz hit az, amikor teljesen rá tudom bízni magamat Krisztusra. *„Mert éppúgy nem lesz valaki attól még focista, hogy belép a labdarúgó egyesületbe! A legfontosabb a bizalom. Az, hogy reá merem bízni – feltétel nélkül – magamat Krisztusra. Mindig, minden fenntartás és minden kételkedés nélkül. Azt jelenti, hogy valóban bízom benne és követem őt.”*

Egy kis tanulságos történet is elhangzott:

Amikor Hudson Taylor, a híres misszionárius először ment Kínába, egy nagy vitorlás hajón utazott. A kannibálok szigeteinek a partjai közelében a hajó leállt, és a tengeráramlás hatására lassan sodródott a part felé, mert nem volt semmi szellő, ami a hajót eltávolíthatta volna a kannibálok közeléből. A kapitány odament Taylorhoz és kérte, hogy imádkozzék Isten segítségéért. Taylor ezt mondta: „Imádkozom, ha ön fölhúzza a vitorlákat, hogy fölfogják a szelet.” A kapitány nem akarta magát nevetség tárgyává tenni azzal, hogy szélcsendes időben fölhúzza a vitorlákat, de Taylor így folytatta: „Addig nem imádkozunk a hajóért, amíg ön el nem készíti a vitorlákat.” A kapitány végül eleget tett a kérésnek. Míg Taylor imádkozott, valaki kopogtatott az ajtaján. A kapitány jelent meg és így szólt: „Még mindig imádkozik a szélért?” „Igen”- hangzott a válasz. „Akkor jobb, ha abbahagyja, mert több szélünk van, mint amennyivel meg tudunk birkózni.” Már csak száz méternyire voltak a kannibáloktól, amikor a hajót a szél a másik irányba kezdte sodorni, és az utazók megmenekültek a biztos haláltól.

Ahogy az ének is mondja: *„Az Úr csodásan működik, de útja rejtve van.”* A hit kősziklát képes megmozdítani, de csakis a tiszta igaz hit.

Következett a konfirmándusok fogadalom tétele az oltár előtt, és részesültek az áldásban, ami után következett az úrvacsoravétel. A fiataloknak különleges élmény volt, hiszen életükben először most vehették magukhoz Jézus testét és vérének. Ezután a gyülekezet többi tagja is úrvacsorát vett.

A gyülekezet megáldása után Mihácsi Lajos átadta a fiatal konfirmándusoknak a Gyülekezet ajándékát, Joób Olivér: Válasz c. könyvét, melyet forgatva újra felelevenedik majd bennük mindaz, amit eddig tanultak

Imádkozzunk értük, hogy Isten segítségével erősödjének meg hitükben, és a kapott talentumaikat ne a földbe ássák el, mint a buta szolga tette, hanem gyarapítsák és kamatoztassák azt.